

[Aase Olesen]

øvrigt er positivt indstillet over for, uden at ændringsforslagets indhold eller spørgsmålet som sådant overhovedet har været nævnt ved første behandling. Hvis ministeren har lovfdelingens tilsagn om, at det er i orden, er vi parate til at stemme for ændringsforslag nr. 3.

Tinning (VS):

Noget af det mest uhyggelige ved denne situation er, at man nødvendigvis må spørge sig selv: hvad nu, hvis socialministeren havde fået sin bemyndigelse? Mon sagen så var standset i socialministeriet, eller mon der var sket det, at det her bras, som hverken hænger sammen på den ene eller den anden måde, var blevet sendt ud og man så bagefter kunne begynde at rydde op? Jeg tror desværre, at det, der ville være sket, selvfølgelig er, at socialministeren bare havde sendt det ud og havde håbet det bedste.

Når vi nu allerede er inde på den højt utraditionelle vej at begynde at trække det meste af det, der overhovedet har nogen betydning, tilbage, lige når behandlingen starter, vil jeg opfordre socialministeren til at være konsekvent og også trække de andre ændringsforslag tilbage, i hvert fald det, der vedrører studerende og bistandshjælp, for jeg vil ikke som fru Aase Olesen være tilfreds, hvis socialministeren kommer herop og fortæller mig, at justitsministeriets lovfdeling har sagt, at det er en lovlig fremgangsmåde. Som det har vist sig i masser af andre tilfælde, er der nemlig jurister, som ind imellem kan mene noget andet end dem ovre i justitsministeriets lovfdeling. Det er der ikke noget underligt i.

Hvis vi alligevel skal til at have en fornyet behandling, da store dele af de væsentligste ting er trukket ud, må socialministeren være konsekvent og også trække de øvrige ændringsforslag tilbage. Lad os også i udvalgsarbejdet få tid til at indhente forskellige juridiske responsa, som kan forklare os, om den fremgangsmåde, der er lagt op til med hensyn til studerende og bistandshjælp, er lovlig eller den ikke er det.

Det krav må både socialdemokratiet og det radikale venstre være interesserede i at rejse, og det går jeg også ud fra at socialistisk folkeparti er. De borgerlige partier har det jo sådan med jura på det sociale område,

at det er noget, man bruger, hvis det passer én, og ellers ser man bort fra det. Men jeg mener, at de øvrige partier må være interesserede i, at vi får at vide helt klart: er det juridisk lovligt under en andenbehandling pludselig at begynde at banke noget ind, som handler om studerende og bistandshjælp, og som slet ikke var på tale, da vi havde førstebehandlingen af lovforslaget? Derfor skal min opfordring til socialministeren lyde: træk det hele tilbage! Så må vi tage turen én gang til og måske gå videre med noget helt andet.

Inge Krogh (KrF):

Kristeligt folkeparti kan gå ind for ændringsforslag nr. 3, hvor det er præciseret, at man ikke kan få kontanthjælp under studier, når man ikke står helt til rådighed for arbejdsmarkedet. Vi er glade for, at det i bemærkningerne er præciseret, at man under orlov fra studierne har mulighed for hjælp under graviditet, sygdom og eventuelt højskoleophold.

Socialministeren (Palle Simonsen):

Jeg kan sige til fru Aase Olesen, der rejser spørgsmålet om identitet i forbindelse med ændringsforslag nr. 3, at spørgsmålet har været forelagt både justitsministeriets lovfdeling og folketingssekretariatet, og ingen af disse instanser har haft indvendinger imod, at dette ændringsforslag blev stillet. Forklaringen er bl. a. den, at undertitlen til det lovforslag, vi behandler, er »Adgang til at fastsætte nærmere regler om forbigående og varig kontanthjælp«, og denne undertitel dækker fuldt og helt det, som ændringsforslag nr. 3 drejer sig om.

Jeg skal i øvrigt kun knytte et par bemærkninger til hr. Agerschous indlæg. Det er ikke et spørgsmål om at erkende, som hr. Agerschou udtrykte det, at min forgænger har klokket i det. Det er et spørgsmål om at tage fat på et problem, som rigtigt er rejst af min forgænger, og som jeg er enig med ham i bør løses på den ene eller den anden måde. Det har jeg heller ikke lagt skjul på under tidligere drøftelser i folketinget.

Jeg har heller ikke lagt skjul på, at formuleringen af en lovændring, som dækker det, hr. Bent Rold Andersen havde forestillet sig, er en meget vanskelig opgave. Det synes jeg